

les assemblees territorials de dones de Catalunya (ATDC), que sorgeixen de la voluntat de plantejar la participació tenint en compte la diversitat territorial i fer possible que els grups i entitats de dones de tot Catalunya tinguin l'oportunitat de conèixer,

proposar i intercanviar experiències entre elles i l'Institut Català de les Dones. Actualment hi ha constituïdes les ATDC de l'Alt Pirineu i Aran, Girona, Tarragona, Terres de l'Ebre i Lleida.

Natàlia Iglesias

Deu anys, deu propostes d'intervenció en el paisatge

La delegació del Col·legi d'Arquitectes de Girona a la Garrotxa i el Ripollès va celebrar el 2007 deu anys d'existència, i per aquest motiu va organitzar un seguit d'actes dels quals cal destacar un cicle de deu propostes que va tenir lloc del juny al desembre.

La delegació a Olot del col·legi professional ha estat sovint, durant aquest deu anys, un centre d'activitats culturals diverses. Seguint en aquesta línia i per commemorar el seu aniversari, van idear un cicle de deu intervencions en el territori i en el paisatge que s'han realitzat al llarg dels darrers set mesos de l'any. Es van escollir llocs d'interès natural o monumental dins l'àmbit territorial de la delegació i diferents propostes sense relació entre elles, unes d'un caràcter molt efímer al costat d'altres d'una permanència més llarga, però en tots els casos intervencions puntuals i comissariades per diversos arquitectes vinculats amb la delegació.

El primer acte va ser una vetllada musical als jardins de la Vila Vella d'Olot,

titulat «Ombres antigues», a càrrec de la cantant Priscilla Hernández. La va seguir una intervenció en què es van utilitzar les bales de palla resultants de la sega dels camps en diversos municipis de la vall del Fluvià; es titulava «Les fites del temps» i consistí a aixecar unes torres amb bales emulant les torres de guaita situades en les muntanyes de la zona. «Evanescència 21» volia posar de manifest la diferència entre el llenguatge medieval i l'actual amb la recreació eclèctica de la història a base de materials fets els nostres dies, tot plegat en un entorn tan apropiat com la plaça Major de Santa Pau. Una grua situada a la plaça Major d'Olot enlairava l'espectador per fer un recorregut visual i inèdit de

Les intervencions efímeres es van alternar amb altres de més duradores.

la ciutat a «Globulització». A «Efecte real: Mutacions» es proposava una reflexió inserint un camp de blat de moro en l'antiga sitja monumental de la zona firal d'Olot. Sota el viaducte de l'autovia de Castellfollit de la Roca, difícilment a la vista dels conductors, es deixava que l'espectador participés en «La dimensió desconeguda» i en fes una visita amb ulls crítics per valorar-ne les qualitats, tot fent referència a altres edificis de la comarca. A través d'un concurs de dibuix titulat «Dibuixa l'arquitectura» es volia conèixer la percepció que tenen de l'arquitectura els joves de tercer i quart d'ESO dels centres d'ensenyament de les dues comarques. El pont medieval de Besalú va ser l'espai escollit per a «Jugant amb l'arquitectura», on es mostrava la construcció simplificada de la seva torre central utilitzant les formes geomè-

triques bàsiques dels jocs infantils. La penúltima intervenció, titulada «Encerclant l'espai», va tenir lloc a la plaça del monestir de Ripoll, entorn escollit per mostrar cinc percepcions diferents a través d'un mateix espai físic. Va finalitzar el cicle la projecció d'uns documentals d'entrevistes on es palesava fins a quin punt la memòria selecciona aquelles sensacions relacionades amb l'espai.

Cada vegada és més freqüent trobar-se amb noves formes de celebrar aniversaris, com en aquest cas, tot fent pedagogia d'altres manifestacions artístiques. Tot aquest material es va enregistrar en el seu moment per tal de deixar-ne constància, una bona font d'informació per seguir el procés i desenvolupament de les deu propostes.

Joan Sala